

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันเสาร์ที่ ๑๔ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

วันนี้เป็นวันเสาร์ วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นการพัฒนาใจล้วน ๆ วันจันทร์ อังคาร
พุธ พฤหัส ศุกร์ เป็นการพัฒนางานพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน วันเสาร์วันอาทิตย์
เป็นวันหยุดงานเพื่อพัฒนาใจอย่างเดียว นี่เป็นหลักการสำหรับฆราวาสผู้ครองเรือน
ครองธาตุดุครองขันธครองอายตนะ

ฆราวาสต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต นักบวชก็เอาธรรมนำชีวิต

นักบวชพัฒนาใจอย่างเดียว กิจวัตรข้อวัตรข้อปฏิบัติก็ให้ถือว่าเป็นการพัฒนาใจ
อย่างเดียว

ความตั้งใจตั้งเจตนานี้ถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ คำว่าตั้งใจก็ถือความตั้งมั่น
การที่เอาธรรมนำชีวิต เอาพระธรรมพระวินัยนำชีวิตติดต่อกันเป็นปฏิบัติ
ไม่ขาดตกบกพร่อง ไม่ขาดสายทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะ อย่างนี้เค้าเรียกว่า
ความตั้งมั่น ไม่ไปตามสิ่งที่มาผัสสะทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ ไม่ไปตามผัสสะ
ไม่ไปตามอารมณ์ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม

ผู้ที่มาบวชเป็นพระถึงเน้นที่ใจ ที่เจตนา ทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพ ให้เป็นหนึ่งเป็นเอกัคคตา ให้เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย ไม่ทำอะไรตามความชอบ ความไม่ชอบ ให้ทำตามพระธรรมพระวินัย ข้อวัตรกิจวัตร ทำตามพระธรรมพระวินัย ตามสิกขาบทน้อยใหญ่ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงบัญญัติไว้ แปรหมั่นสืบทอดพระธรรมชั้นร์ ทำตามข้อวัตรกิจวัตรที่ทางวัดได้ตั้งขึ้น เพื่อเป็นกิจกรรม เป็นพระธรรม เป็นพระวินัย ผู้ที่มามีบวชถึงเป็นพระธรรมเป็นพระวินัย ปฏิบัติติดต่อกัน ต่อเนื่องกัน ชีวิตก็จะหยุดวิญญูสงสารด้วยพระธรรมพระวินัย

วิญญูสงสารนี้คืออะไร วิญญูสงสารนี้คือการเวียนว่ายตายเกิด

พระธรรมพระวินัยให้พวกเรารู้เข้าใจ พระธรรมพระวินัยนั้นจะมาหยุด การเวียนว่ายตายเกิดด้วยความรู้คู่กับการประพฤติคู่กับการปฏิบัติ ผู้ที่มามีบวช เป็นพระถึงต้องเจริญสติสัมปชัญญะ

สติคืออะไร สติคือความสงบ

สัมปชัญญะคืออะไร สัมปชัญญะคือปัญญา

ปัญญากับความสงบมันต้องไปพร้อม ๆ กัน พระพุทธเจ้าถึงตรัสว่า “สติวินโย” สตินั้นคือความหยุดที่เป็นสมาธิ สตินั้นคือศีล สตินั้นคือสมาธิ สติที่เอาปัญญา นำชีวิตนะ ไม่เอาความหลงนำชีวิต

เราทุกคนถึงต้องพากันมาเจริญสติสัมปชัญญะกัน การเจริญสติสัมปชัญญะกัน เพื่อจะให้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี ความพอดีคือความเพียงพอ เพียง คือความเต็ม

อย่างองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ แสดงธัมมจักรกัปปวัตตนสูตรครั้งแรกก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสกล่าวบอกมหาชนว่าอีก ๓ เดือนข้างหน้าพระตถาคตเจ้าจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำคือความเต็ม เป็นความพอดี สติปัญญาทั้ง ๔ ยืนเดินนั่งนอนถึงเป็นเรื่องของธรรมของปัจจุบันธรรม มันเป็นความสงบไม่ฟุ้งซ่าน มันเป็นปัญญากับความสงบที่ไม่ฟุ้งซ่าน

การประพฤติการปฏิบัติมันต้องอบรมบ่มอินทรีย์ด้วยความรู้ความเข้าใจ ที่เป็นการปฏิบัติติดต่อกัน

เราต้องพากันมารู้มาเข้าใจ พากันเจริญสติสัมปชัญญะกัน เจริญให้ใจสงบ ให้ใจมีปัญญากัน ด้วยความรู้ความเข้าใจ การทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้มันเป็นการแก้ปัญหา หยุดปัญหา เราทุกคนต้องพากันรู้เข้าใจอย่างนี้ เอาความสงบของตัวเองให้เพียงพอ ให้พอดี เอาปัญญาของเราให้เพียงพอให้พอดี

ความสงบมันก็ได้แก่สมณะ ความสงบก็ได้แก่ปัญญา ต้องรู้เข้าใจอย่างนี้ ทางวัตถุทางวิทยาศาสตร์เราก็ใช้ความสงบใช้ปัญญา ทางจิตใจทางศาสนาเราก็ใช้ความสงบใช้ปัญญา

การประพฤติการปฏิบัติให้พวกเรารู้เข้าใจมันเป็นความเพียงพอพอเพียง มันเป็นความพอดี มันเป็นความเต็มระหว่างรายรับรายจ่ายมันเป็นความพอดี เราทั้งหลายจะได้บริโภคชีวิตนี้ด้วยปัญญา เราจะได้บริโภคทางตาหูจมูกลิ้นกายใจด้วยปัญญา ด้วยความรู้ความเข้าใจ

ความเป็นพระอยู่กับเราทุก ๆ คนด้วยความรู้ความเข้าใจ ใคร ๆ ก็เป็นพระได้ด้วย
ความรู้ความเข้าใจ เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าถึงตรัสว่า สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ นี้อยู่ที่รู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ
เป็นมรรคเป็นอริยมรรค เป็นข้อวัตรข้อปฏิบัติในปัจจุบันที่เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม
ยกเลิกวิภูฏสงสารที่เป็นนิติบุคคลตัวตนด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยสัมมาทิฐิ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงได้กล่าวว่า สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔
อยู่รู้เข้าใจแล้วคู่กับการประพฤติการปฏิบัติทุกชาติทุกศาสนา นักบวช ข้าราชการ
นักการเมืองใครก็เป็นพระได้ ไม่มีใครยกเว้น ด้วยความรู้ความเข้าใจ

ให้พากันมีปิติ มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะอันมันถูกต้อง
ต้องมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้ทำที่สุด
แห่งความไม่มีทุกข์ความดับทุกข์ของตนเอง ทุกอย่างมันจะได้มีแต่คุณไม่มีโทษ

เป็นสุปฏิปันโน คือผู้ปฏิบัติดี เป็นผู้ใจดีใจสบายใจที่มีความสุข ชีวิตนี้เพอร์เฟคดีมาก

เป็นผู้ปฏิบัติชอบ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ชอบใจยินดีในพระธรรมพระวินัย
ยินดีในข้อวัตรกิจวัตรชอบมาก เพราะอันนี้มันดีมันเพอร์เฟค มันมีประโยชน์ทั้งส่วน
ตนเองและประโยชน์ส่วนรวมด้วยความรู้ความเข้าใจ ชอบมากดีมาก ดีเป็นอย่างยิ่ง

เป็นผู้ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ ออกจากสังสารวัฏ ด้วยความรู้ความเข้าใจ
ไม่เอาความหลงนำชีวิต

เป็นผู้เห็นภัยในวิภูฏสงสาร เป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป ไม่เพเลิเพลิน
ในความเริ่ดอร่อยเพราะสิ่งต่าง ๆ นั้นต้องรู้เข้าใจ สิ่งต่าง ๆ นั้นมันไม่จบ พูดถึงเรื่อง

รูปก็ไม่จบ พุดถึงเสียงก็ไม่จบ เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณมันไม่จบ เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้หยุดวิฏฐสงสาร

เป็นผู้ปฏิบัติสมควรคือมันพอดีพอเพียง ไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป

เป็นผู้ที่สมควรเคารพของตนเองและผู้อื่น เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน หรือรับอัญชลีเป็นเนืองนิตย์ของโลก

เราต้องรู้เข้าใจ ในชีวิตประจำวันของเรานี้ เราทั้งหลายต้องเจริญสติ เจริญสัมปชัญญะ ด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยพระธรรมด้วยพระวินัย

เราพากันนอนพักผ่อนให้เพียงพอ การนอนการพักผ่อนก็เหมือนกับรถเหมือนกับเครื่องบิน ก็ต้องพักผ่อนรถพักผ่อนเครื่องบิน

ชีวิตนี้เป็นเหมือนกลางวันและกลางคืนนะ กลางคืนคือการนอนการพักผ่อน กลางวันคือการทำงาน การโคจรของโลกที่โลกหมุนรอบตัวเอง เป็นกลางวัน เป็นกลางคืน มันเป็นความพอดี กลางวันคือการทำงาน กลางคืนเป็นการพักผ่อน

เรารู้เข้าใจ เราไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม นั้นแหละคือการยกเลิกแคนเซล นั้นแหละคือการพักผ่อน ที่พระพุทธเจ้าว่าจำวัดนะ จำวัดคือพักผ่อน พระธรรมพระวินัยที่ให้เรายกเลิกตัวตนนี้ ให้พวกเรารู้เข้าใจคือการพักผ่อน

ถ้ายังเป็นเสขบุคคล บุคคลยังต้องประพฤติดุปฏิบัติ ก็ต้องใช้ความสงบกับปัญญา ไปพร้อม ๆ กัน ใช้สมณะกับวิปัสสนาไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะอันหนึ่งพักผ่อนอันหนึ่งทำงาน

ถ้าเป็นพระพุทธรเจ้าแล้วเป็นพระอรหันต์แล้วใจท่านนั้นท่านยกเลิกใจ
ท่านพักผ่อนแล้ว ที่ท่านเสียสละ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสียสละวันหนึ่ง
ท่านเสียสละวันละ ๒๐ ชั่วโมง งานภายนอกท่านเสียสละวันละ ๒๐ ชั่วโมง
แล้วท่านก็เสียสละให้ธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะทั้ง ๖ เพื่อหยุดอายตนะภายนอก
๖ เป็น ๑๒ นะ

ท่านเสียสละให้ธาตุให้ชั้นเพราะถ้าธาตุชั้นอายตนะนั้นมันเป็นธรรม
เป็นธรรมชาติ ก็ต้องเสียเค้าต้องให้เค้าพักผ่อนนะ เหมือนรถเหมือนเครื่องบิน
ใช้เดินทางก็ต้องพักผ่อน

ให้พวกเราเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้มีความสุขในการเรียนหนังสืออย่างนี้
เค้าเรียกว่าเป็นปัญญาสัมมาทิฐิด้วยความรู้ความเข้าใจ ว่ามนุษย์เราต้องเสียสละ
ในการเรียนหนังสือ ถ้าเราไม่เสียสละในการเรียนหนังสือเราจะมีความรู้ในการดำเนิน
ชีวิตที่ประเสริฐได้อย่างไร

ธรรมเหล่าใดเป็นไปเพื่อความเกียจคร้านนั้นถึงไม่ใช่ธรรมะมันเป็นนิมิบุคคลตัวตน
ตัวตนคือความขี้เกียจขี้คร้าน ตัวตนนั้นมันอยากทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย
มันเอาธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ ครองธาตุครองชั้นมันเป็นตัวเป็นตน
มันขี้เกียจขี้คร้าน ไม่อยากเรียนหนังสือ ไม่อยากทำงาน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าธรรมเหล่าใดเป็นไปเพื่อตัวเพื่อตน
มันเป็นไปเพื่อความขี้เกียจขี้คร้านมันไม่ใช่ธรรมะไม่ใช่พระธรรมคำสั่งสอน
ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าท่านสอนให้ยกเลิกความซี้เกียจซี้คร้าน

เราทั้งหลายจะได้ยกเลิกวิภวสงสารยกเลิกความซี้เกียจซี้คร้าน ต้องปรับเข้าหาพระธรรมพระวินัยสิกขาบทน้อยใหญ่ข้อวัตรกิจวัตร ต้องรู้เข้าใจเรียกว่าบุคคลบรรลุนิติภาวะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเรียกว่าบุคคลไม่บรรลุนิติภาวะ ไม่ผ่านความรู้ความเข้าใจ ไม่ผ่านข้อวัตรปฏิบัติ หลงอยู่เพลิดเพลिनอยู่อย่างนี้ไม่ถูกต้อง อย่างนี้ใช้ไม่ได้

ให้รู้เข้าใจนะ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจเราทั้งหลายก็จะเป็นได้แต่เพียงคน

คนนี้แปลว่าความหลง ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้นก็ย่ำต๊อกอยู่ที่เก่า วกวนอยู่ในที่เก่า คำถึงมีคำศัพท์ว่าคน คนแปลว่าความหลง คือไม่ข้ามนิมิตด้วยพระธรรมด้วยพระวินัย หลงอยู่ในนิมิต หลงอยู่ในผัสสะ เป็นบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะ หลงอยู่ในผัสสะ หลงอยู่ในอารมณ์ มันไปไหนไม่ได้มันย่ำต๊อกอยู่ในความหลงอยู่อย่างนั้น

พวกเราทั้งหลายพยายามสลະคินด้วยความรู้ความเข้าใจ สละคินธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อายตนะ ๑๒ สละคินด้วยความรู้ความเข้าใจ เพื่อเราทั้งหลายจะได้เข้าถึงธรรมถึงปัจจุบันธรรม ชีวิตของเราถึงจะไม่ได้จมอยู่กับอดีต จมอยู่กับความไม่รู้ ไม่เข้าใจ จมอยู่กับความหลง ชีวิตของเราต้องเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมด้วยความรู้ ความเข้าใจ

การประพบัติการปฏิบัติมันจะได้อบรมบ่มอินทรีย์เอาทั้งความดีประกอบด้วยปัญญา เอาทั้งปัญญาทั้งความดี ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยเจตนา คือความตั้งใจ

การปฏิบัติถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง การปฏิบัติถ้ายังมีต่อหน้าและลับหลัง อันนี้ถือว่าไม่ถูกต้อง มันยังเป็นตัวเป็นตนอยู่ ยังไม่บริสุทธิ์คุณ ยังเป็นการประพฤติ การปฏิบัติหลอกลวงนะ

การปฏิบัติต้องไม่หลอกลวง การประพฤติการปฏิบัติเป็นบริสุทธิ์คุณ ไม่มีการหลอกลวง

เราต้องรู้เข้าใจเราจะเข้าถึงธรรมถึงปัจจุบันธรรม

เราเป็นมนุษย์เป็นผู้ที่ประเสริฐเราต้องยกเลิกการหลอกลวง การหลอกลวง การทำไม่ถูกต้อง การที่อำพราง ขุดหลุมพรางนะ กรรมมันมีอยู่มีจริงให้รู้เข้าใจ เดี่ยวกรรมมันจะสุกงอม

การทำอะไรนั้นมันเป็นบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ ต้องเน้นให้ถึงบริสุทธิ์คุณ ต้องไม่มีการหลอกลวง การที่ทำอะไรที่ให้เค้ายอมรับ หรือสรรเสริญเยินยอนนั้นคือการหลอกลวง

ผู้ที่มาบวชเป็นพระเค้าถึงให้หยุดส่องกระจกเงา ที่แต่งหน้าแต่งตาแต่งตัว เพื่อหลอกลวงเค้า เราอยากให้เค้าเคารพเลื่อมใสเรารู้สึกอย่างนี้ไม่ดีนะ มันจะเป็นคนนิสัยไม่ดีมันจะเป็นคนหลอกลวงนะ

เราแต่งตัวทำไม ใส่เสื้อผ้าอาภรณ์ทำไม เพื่อหยุดความเห็นแก่ตัวนะ

ปกติแล้วทุกคนจะเห็นแก่ตัว เพราะตัวตนนั้นมันขี้เกียจขี้คร้านมันไม่ยอมทำงาน ไม่อยากเรียนหนังสือ การแต่งเนื้อแต่งตัวนี้เพื่อเป็นคนไม่มั่งง่าย เป็นบุคคลที่ไม่ปล่อยปะละเลย เพราะการพัฒนามนุษย์เค้าต้องพัฒนาวิทยาศาสตร์พัฒนาทั้งใจ

ไปพร้อม ๆ กันไม่ใช่คนปล่อยปะละเลย เพื่อเข้าถึงความมาตรฐานในความรับผิดชอบ ให้เป็นความรู้ความเข้าใจนะ

เหมือนนางวิสาขามหาอุบาสิกา ไปอยู่กับครอบครัวของสามี ครอบครัวของสามี ไม่รู้ไม่เข้าใจเรื่องพระศาสนา นี่ว่าการปล่อยวางไม่ต้องเอาอะไรเลย ไปมีความเลื่อมใสในพระซีเปลี่ยยน่ะ พระที่นั่งลงมหม่มฟ้า ไม่ใส่เสื้อผ้าอาภรณ์ คิดว่าเป็นการปล่อยวาง

ครอบครัวของสามี ได้อันเชิญพระซีเปลี่ยมาฉันอาหารที่บ้าน ได้บอกลูกสะใภ้ บอกนางวิสาขาให้มาเทศน์มากราบมาไหว้ นางวิสาขามหาอุบาสิกาได้มาเห็นแล้ว รู้ทันทีเลยว่า อันนี้ไม่ใช่พระ มันไม่ใช่คนมีปัญญา ไม่ใช่ความสงบ เป็นบุคคลที่ไม่รู้ ไม่เข้าใจเรื่องกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะตลอดถึงใจ มันเป็นการปล่อยวางไม่ถูกต้อง อย่างนี้เป็นการปล่อยปะละเลย มันไม่ได้พัฒนาใจกับวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน นางวิสาขากออกมาแล้วจึงกลับไปเพราะอันนี้ไม่ใช่อันนี้ไม่ถูกต้อง

พวกเราต้องรู้เข้าใจเรื่องการปล่อยวาง การปล่อยวางนั้นคือยกเลิควัฏฐสงสาร ด้วยความรู้ความเข้าใจ เอาพระธรรมพระวินัยมาเป็นข้อวัตรข้อปฏิบัติ เพื่อยกเลิควัฏฐสงสารด้วยการหม่นไปด้วยธรรมบุญหรือว่าธรรมจักร ธรรมจักรคือว่าเครื่องจักร เครื่องยนต์กลไกอย่างนี้

พระธรรมพระวินัยให้เราเข้าสู่มาตรฐานทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งใจ เพื่อจะได้ปล่อยวางหรือว่าหยุดสัญชาตญาณแห่งความไม่ถูกต้อง

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจเรื่องสมมติสัจจะ สมมติสัจจะที่เราได้รับการแต่งตั้งให้ เป็นผู้หญิงผู้ชาย เป็นคนหนุ่มคนสาว คนแก่เฒ่าชรา ให้เรารู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้

เอาสมมติสัจจะที่ได้รับแต่งตั้งมาประพจน์มาปฏิบัติ ให้มีปิติมีความสุขในการประพจน์ การปฏิบัติ เพื่อเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี มันจะเป็นรายรับ รายจ่ายที่สมดุลกัน ได้มารับมาเท่าไรก็จ่ายไปเท่านั้น มันถึงจะเป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม

เราทั้งหลายนั่งถึงพากันเป็นผู้ที่เกียจคร้านไม่ได้ เอาความชอบไม่ได้เอาความชัง ก็ไม่ได้ เราต้องผ่านไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ให้รู้จักข้อวัตรข้อปฏิบัติ ว่าข้อวัตร ข้อปฏิบัติมัน เป็นการอบรมบ่มอินทรีย์ผ่านไปด้วยความดีด้วยปัญญา ด้วยความรู้ ความเข้าใจ

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจแล้วก็พากันประพฤติปฏิบัติ เราจะได้ไม่เสียเวลา เวลาจะไม่ได้กลืนกินเรา เราเอาความหลงนำชีวิตเวลามันกลืนกินเรา ทำให้เราแก่ไป เปล่าๆ ไม่มีประโยชน์อะไรจากการที่ได้ทรัพยากรที่ประเสริฐเกิดมาเป็นมนุษย์

เราต้องหยุดเวลาด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา ด้วยข้อวัตรปฏิบัติ

เราประพฤติปฏิบัติของเรา ใครไม่รู้ไม่เห็นไม่เป็นไร เพราะเรารู้เราเห็น เราเข้าใจอยู่ เราประพฤติปฏิบัติให้คนอื่นเค้าเห็นนี้แหละคือนักหลอกลวง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกพวกเราทั้งหลายว่าอย่าได้เอาตัวตน นำชีวิต ต้องเอาพระธรรมพระวินัยนำชีวิต ต้องเอาธรรมานุญนำชีวิต

อย่าพากันไปตริกันในกามอย่าไปตริกันในพยาบาท รู้มัยเข้าใจมัย การไปตริกันในกาม ตริกันในพยาบาทมันไม่ถูกต้อง มันใช้ไม่ได้นะ มันเป็นวิฆฏฐสงสาร มันปล่อยให้

วิญญูสงสารมันหมุนทางความคิดได้อย่างไร นี่มันหัวใจแห่งความหลง หัวใจที่มันเป็นวิญญูสงสาร

เราทั้งหลายต้องละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาปหยุดในกามในพยาบาท ถ้าเราตรีกในกามในพยาบาท ร่างกายเราไม่มีภรรยาสามี แต่หัวใจของเราคือบุคคลที่มีครอบครัวนะ มีบุตรธิดามีภรรยาสามีนะ เราต้องรู้เข้าใจหยุดตรีกในกามในพยาบาท เราทั้งหลายจะได้บวชทั้งกายวาจาภิรียมายาทบวชทั้งใจ

คำว่าบวชนี้หมายถึงหยุด หยุดด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญาด้วยความรู้ ความเข้าใจนี้คือความหมายของบวช บวชกายมันต้องบวชวาจาภิรียมารยาทบวชทั้งใจมันถึงจะสมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งใจ เรียกว่าสมบูรณ์ด้วยทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะไม่ขาดตกบกพร่องเลยถึงเป็นหัวใจที่สง่างาม หัวใจที่สดชื่นเบิกบาน หัวใจที่เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมมีความสง่างาม คำเรียกว่ายืนเดินนั่งนอนมีแต่ความสง่างาม

หยุดอ่อนนุ่มถ่อมตนต่อความหลงนะ ไม่มีความอ่อนนุ่มถ่อมตนต่อความหลง

เป็นผู้สง่างามด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา เป็นผู้เข้าถึงพระนิพพานที่เป็นสัมมาทิฐิที่เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา รู้จักว่าพระนิพพานคือบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพร ด้วยความตั้งใจตั้งเจตนาไม่มีต่อหน้าและลับหลัง เป็นผู้ที่สง่างาม

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่างามในเบื้องต้นคือศีล ศีลนี้คือความสง่างาม กามท่ามกลางคือสมาธิ สมาธิความสง่างามไม่มีนิ वर्ณทั้ง ๕ ไม่มีอคติทั้ง ๔ นั่นคือความสง่างามด้วยปัญญา เอาปัญญานำชีวิตเรียกว่ารู้แจ้งโลกรู้แจ้งทางวิทยาศาสตร์ รู้แจ้งด้วยความรู้ความเข้าใจ

หมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายถึงเข้าถึงธรรมเข้าถึงปัจจุบันธรรม เข้าถึงความบริสุทธิ์คุณด้วยความรู้ความเข้าใจ นี่เป็นความงามนะ

ความรู้ความเข้าใจเป็นสัมมาทิฐินี้ถึงไม่ใช่ความจำ เป็นความรู้ความเข้าใจ

อย่างที่เราไปเรียนหนังสือ เรียนหนังสือทั้งหมดนะเป้าหมายความสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เป้าหมายของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ได้แก่ความรู้ความเข้าใจ การฟังการบรรยายในศาสตร์ต่าง ๆ นั้นสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ เมื่อรู้เข้าใจแล้วถึงจะประพฤติปฏิบัติได้ ความรู้ความเข้าใจอย่างนี้แหละมันเป็นปัญญาสัมมาทิฐิ เปรียบเสมือนกลางวันคือความสว่าง มันวางก็ทำงานได้ ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันเป็นความมืด ความมืดทำงานไม่ได้ ต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจชีวิตนี้มันจะพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่แหละ แน่นอรร้อยเปอร์เซ็นต์

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจเอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลงชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลายสิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมาตรแล้ว เค้าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับน้ำหนักได้ ไม่ใช่ไมโกนคอร์ดรูปชั้นนะ แต่เค้าโกนคอร์ดรูปชั้นน้อยพอที่จะรับแผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเลประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี้ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร สมุทฺธปฺปการ ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลาย เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมบุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติมันก็มีความสุขอยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจรีตนะ เราทั้งหลายจะรู้ว่าทุจรีตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจรีต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมบุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจรีตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจรีต ถึงจะเป็นนักบริหาร ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย มาทุจรีตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่ใช่ผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิคุณ เข้าถึงธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมั่นเป็นอบายมุขอบายภูมินะ มั่นตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิภูฏสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ในระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพัตติปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต่อกับความหลงที่มีศัพท์ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น มันจะวกลงอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพัตติการปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกลงในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกลงอย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เราตั้งใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั่นนะประเทศเล็ก ๆ เท่อำเภอนึง ของเมืองไทยก็ไม่ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเก้าส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนา ตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบ อย่าลืมนะว่าชีวิตของเรามันเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับหางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา

งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้ว ถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการ เป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์ แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียง เพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึง ความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็น วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์ ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ตึ้นนะ รวยความโง่หลงมกมายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์ มันไม่ตึ้นนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เราเข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ
เค้เล็กนิตเดียวเค้ตั้งบ่อนคาสีโนเค้รวัยกัน ประเทศมาเก๊าก็เหมือนกัน
เค้รวัยกัน

ประเทศสิงคโปร์เค้มีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้คิดว่าประเทศ
สิงคโปร์มันเล็กนิตเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้
ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวัยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้
มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก
ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวัยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์
เค้ถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้
มันคืออันเดียวกัน

ให้เราเข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า
เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโน
นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้มายกเลิกบ่อนคาสีโน
มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เราเข้าใจ ถ้าเราเข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา
ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายต้องอนุโมทนาไว้ก่อน
เพราะท่านได้รับทรัพยากรที่ประเสริฐเกิดมาเป็นมนุษย์ อายุชยอยู่ร่วมร้อยปี
เอาเรื่องจิตเรื่องใจเอาเรื่องวิทยาศาสตร์ไปพร้อมกันอยู่ได้มากกว่าร้อยปี ที่ได้มีโอกาส
มีเวลาประพฤติปฏิบัติ ขออนุโมทนาไว้ ณ โอกาสนี้

บุญกุศลที่เรารู้เข้าใจ รู้การทำความดีที่ประกอบด้วยปัญญามันเป็นบารมีของเรา
 ทุก ๆ คน บุญกุศลนี้จะส่งให้มอบให้ญาติ ๆ บรรพบุรุษ อุทิศบุญกุศลให้สรรพสัตว์
 ทั้งหลาย จะได้ส่งดีเอ็นเอเป็นตัวอย่างแบบอย่างให้กุลบุตรลูกหลาน
 ด้วยอยู่ก็มีความสุข จากไปก็มีความสุข ถึงเป็นมรคกรรม ถึงเป็นพระนิพพาน
 ที่เป็นสัมมาทิฐิ ณ โอกาสนี้ด้วยกันทุกท่านทุกคน
